

Vrhovni sud Kosova
Ap.-Kž. No. 402/2006
8. septembar 2009
Priština

U IME NARODA

Vrhovni sud Kosova, u veću sastavljenom u skladu sa Članom 26. stavom (1) Zakona o krivičnom postupku Kosova ("ZKPK"), i Članom 15.4 Zakona o nadležnosti, odabiru i raspodeli predmeta EULEX sudijama i tužiocima na Kosovu ("Zakon o nadležnosti"), u sastavu:

- Guy Van Craen, EULEX sudija, kao predsedavajući sudija i sudija izvestilac
- Maria Giuliana Civinini, EULEX sudija, kao član veća
- Emilio Gatti, EULEX sudija, kao član veća
- Avdi Dinaj, sudija Vrhovnog suda, kao član veća i
- Agim Krasniqi, sudija Vrhovnog suda, kao član veća;

Uz pomoć Judit Eve Tatrai, pravnog referenta EULEX-a, kao zapisničara, Vlore Johnston i Sonile Macneil, sudskih zapisničara EULEX-a, Arlinde Gjebrea, Nexhmija Rexhepija i Anamarije Richter, EULEX prevodioca;

U prisustvu javnih tužilaca, Anette Milk EULEX tužioca i Bademe Sllamniku Državnog javnog tužioca, advokata odbrane, Envera Nimanija i okrivljenog Gezima Feratija;

Na sednici održanoj 8. septembra 2009 godine, nakon razmatranja veća zaključenog istog dana:

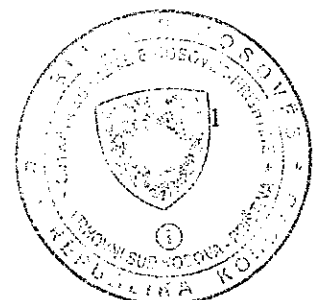
U krivičnom predmetu protiv:

Gezima Feratija: Albanca sa Kosova, rođenog 1. juna 1971 godine u Peći, ime oca: Mustafe Ferati, devojачko ime majke Badema Kolenoviq, nivo obrazovanja: srednja škola, oženjen i ima decu, sa stanom u ulici Shaban Poluzha br. 4 u Peći;

Optužen po dve tačke Teškog ubistva, definisanog i kažnjivog prema Članu 30. stavu (2) tačkama 2) i 3) Krivičnog zakona Kosova (KZK), u vezi sa Članom 22. Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (KZSFRJ), u vezi Člana 147. tačke 4) i tačke 6) i Člana 23. Krivičnog zakona Kosova (KZK), i četiri tačke Pokušaja teškog ubistva, definisanog i kažnjivog prema Članu 30. stavu (2) tački (6) KZK, u vezi sa Članom 147. stavom 10 i Članovima 20. i 23. KZK;

Odlučujući po žalbi javnog tužioca podnetoj na štetu okrivljenog protiv presude Okružnog suda u Prištini, P. br. 716/2005, od dana 11. maja 2006 godine;

Presuda
Vrhovni sud Kosova
Ap.-Kž. br. 402/2006
Gezim Ferati

Nakon pregleda sudske evidencije, salušanja argumenata javnog tužioca, advokata odbrane i okrivljenog, i nakon analize relevantnih zakona;

Shodno Članu 423. ZKPK, Vrhovni sud Kosova donosi sledeću

PRESUDU

Žalba javnog tužioca podneta na štetu okrivljenog je **ODBIJENA kao neosnovana**, i presuda Okružnog suda u Prištini P. br. 716/2005, od dana 11. maja 2006 godine je **POTVRĐENA**.

OBRAZLOŽENJE

Postupak:

Pravovremena žalba javnog tužioca, podneta 24. jula 2006 godine protiv presude izrečene 11. maja 2006 godine kojom se oslobađa okrivljeni Gezim Ferati, je prihvatljiva.

Javno zasedanje Vrhovnog suda, o kome su sve strane uredno obavestene uključujući i oštećene strane, održano je 8. septembra 2009 godine; oštećene strane su bile odsutne.

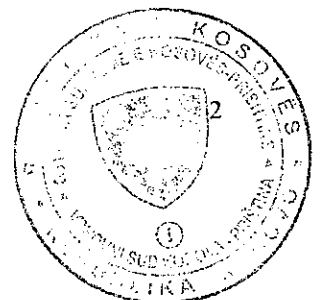
Javni tužilac je uložio žalbu na presudu na štetu okrivljenih, na osnovu *bitnog kršenja odredaba krivičnog postupka*, uglavnom u obliku *pogrešnog ili nepotpunog određivanja činjeničnog stanja*.

U odbrani svoje žalbe, javni tužilac tvrdi da je prvostepeni sud oslobodio okrivljenog zbog nedostatka očevidaca koji bi identifikovali okrivljenog kao jednog od počilaca. Ona tvrdi da fizički dokazi, a to je oružje koje je zaplenjeno od okrivljenog i koje se poklapa sa šest čaura kalibra 7.62 nađenih na mestu zločina, prevazilazi odsustvo očevidaca i treba da ubedi veće iznad svake sumnje da je okrivljeni u stvari, jedan od počilaca.

Drugo, javni tužilac misli da presuda nagoveštava da ako su šest čaura bile otkrivene na mestu zločina pet dana nakon incidenta, onda je sumnjivo da li su one u stvari bile ispaljene na mestu zločina u noći 17. marta 2004 godine. Javni tužilac je mišljenja da pošto je okrivljeni sve vreme posedovao pomenuto oružje od kupovine do privremene konfiskacije istog, može samo da se zaključi da šest čaura kalibra 7.62 povezuju oružje sa mestom zločina.

Dalje, javni tužilac se ne slaže sa tvrdnjom presude da uviđaj na mestu zločina nije bio ispravan i verodostojan. Kako tvrdi javni tužilac, činjenica da policajci koji su prisustvovali na mestu zločina nisu bili obučavani za uviđaj na mestu zločina i nisu bili snabdeveni ispravnom opremom, ne čini rezultate uviđaja sa lica mesta nepouzdanima. To samo objašnjava zašto nisu bili u mogućnosti da pronađu sve čaure prvog puta.

Presuda
Vrhovni sud Kosova
Ap.-Kž. br. 402/2006
Gezim Ferati

Javni tužilac zaključuje da pošto je Gezim Ferati priznao da je posedovao oružje sve vreme, ovo oružje ga povezuje sa mestom zločina gde se iz njega pucalo na Dobrivoja i Borka Stolića uzrokujući njihovu smrt, ugrozivši život Vere Stolić, i pokušavši da se ubiju četiri policajca Kosovske Policije srpske nacionalnosti.

Na osnovu ovih argumenata, javni tužilac je podnela zahtev veću Vrhovnog suda da promeni prvostepenu presudu proglašivši Gezima Feratija krivim za sve optužbe ili da alternativno vrati predmet prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Kancelarija Državnog javnog tužioca je delimično podržala žalbu javnog tužioca i zahtevala od Vrhovnog suda da poništi prvostepenu presudu i vrati predmet na ponovno suđenje iz sledećih razloga.

KJTK tvrdi da je sudski nalaz da nije bilo nedovoljno dokaza za podršku krivične odgovornosti okrivljenog nastao zbog neuspeha suda da ispravno i potpuno ustanovi činjenice. Ona se poziva na slučajeve Vrhovnog suda Kosova (Ap.-Kž. br. 91/2002 i Ap.-Kž. br. 514/03), i zaključuje da "*in dubio pro reo*" predstavlja stanje neizvesnosti koje nastaje nakon potrošnje dostupnih sredstava dokaza. KJTK misli da je tužilaštvo uspešno ustanovilo *prima facie* predmet protiv okrivljenog. Njegovo priznavanje da je neprestano posedovao oružje trebalo je da dovede sud do zaključka da je krivično podoban za izvršenje krivičnih dela protiv porodice Stolić i KP policajaca srpske nacionalnosti.

KJTK nalazi da sudsko veće nije uspelo da obavi dalje istražne radnje kako bi upotpunilo činjenično stanje kao što nije uspelo ispravno da oceni sve predstavljene dokaze. Veće je takođe pogrešilo kada je odbilo sve zahteve stranaka za dalje dokaze posebno one od advokata odbrane u vezi alibija okrivljenog, pošto bi to imalo direktan uticaj na ocenu njegovog kredibiliteta. Izjave svedoka za alibi (članovi porodice ili stanari iste kuće) mogli bi takođe da pomognu u utvrđivanju da li je oružje moglo da bude u vlasništvu nekog drugog te kritične noći.

KJTK dodaje da je uviđaj na licu mesta bio obezbeđen i izvršen što je pre bilo moguće. Iako je za KP policajca Dejana Đorđevića to bio prvi uviđaj na lice mesta, on je mogao da obezbedi mesto, proverio tragove i slika sve nalaze. Prema tome, KJTK zaključuje da na osnovu svedočenja KP policajaca, istražitelja i veštaka sudske medicine, jasno je ustanovljeno da su sve otkrivene čaure nađene na mestu zločina, i predlog prvostepenog suda da su neke od čaura mogle da budu postavljene tamo zlonamerno, su neosnovane i u kontradikciji sa predstavljenim dokazima. KJTK tvrdi da je oružje nađeno osam meseci kasnije u vlasništvu okrivljenog i izvršena su balistička ispitivanja, stoga nije osnovano da se veruje da je osam meseci pre otkrivanja oružja sa kojim je počinjeno ubistvo neko mogao zlonamerno da postavi čaure na tom mestu kako bi povezali oružje i okrivljenog sa mestom zločina.

U vezi datuma kada su nađene čaure, KJTK objašnjava da bi čaure izložene prirodnim pojavama : kiši, suncu, hladnoći itd. dodatnih pet dana, bile više oksidisanije nego one koje su uzete narednog dana. Dalja analiza sudske medicine bi otkrila kada su šest određenih

Presuda
Vrhovni sud Kosova
Ap.-Kž. br. 402/2006
Gezim Ferati

čaura nadene. KJTK takođe tvrdi da nemogućnost ponovnog postavljanja čaura na mesto zločina i zagađenje mesta zločina nema važnih uticaja na konačan zaključak suda, pošto tužilaštvo nije zasnovalo svoj predmet na otiscima stopala koji su nađeni na tom mestu. Činjenica da se čaure koje su nađene na licu mesta poklapaju sa oružjem koje je zaplenjeno od okrivljenog koji je sve vreme neprestano posedovao oružje, potvrđena daljim ispitivanjem svedoka, KP policajaca i članova porodice žrtve, suseda, otkrila bi činjenično stanje slučaja.

Na osnovu ovih razloga, KJTK tvrdi da bi ponovno suđenje postupka eliminisalo gore navedene greške i sud bi bio u mogućnosti da ustanovi činjenice pravilno i u potpunosti.

Činjenice i nalazi:

Nakon pregleda i ispitivanja spisa predmeta i presude na koju je uložena žalba i nakon analiziranja obrazložene žalbe javnog tužioca, odgovora odbrane i mišljenja koje je dao javni tužilac, Vrhovni sud zaključuje:

- da je prvostepeni sud ispravno ustanovio materijalne činjenice koje su se dogodile u veče 17. marta 2004 godine i koje su rezultovale smrću Dobrija i Borka Stolića;
- da je prvostepeni sud, nakon ispravnog ispitivanja i analiziranja svih sakupljenih i predstavljenih dokaza, pravilno odlučio da nije dostupan nijedan pouzdan dokaz kako bi se zaključilo bez osnovane sumnje, prisustvo na mestu zločina i/ili učešće ili bilo kakav oblik ili sposobnost optuženog za ovaj zločin. Urađivši to, prvostepeni sud je ispravno istakao sporno (neprofesionalno) sakupljanje dokaza na mestu zločina i odsustvo drugih pouzdanih dokaza koje direktno povezuju okrivljenog sa ubistvima za koja je optužen.

Vrhovni sud ne deli mišljenje javnog tužioca da je prvostepeni sud zasnovao oslobađanje Gezima Feratija samo na odsustvu očevidaca. Neosporno je da nije bilo očevidaca za događaj od 17. marta 2004 godine ispred kuće žrtava i selu Drajkovce. Međutim, ovo nije jedini razlog koji je doveo do oslobađanja okrivljenog svih optužbi. Prvostepena presuda takođe se poziva na nepravilan uviđaj na licu mesta od strane policije što je dodatno otežalo nepravilno predstavljanje dokaza, u ovom predmetu čaura.

Dalje, Vrhovni sud se takođe ne slaže sa mišljenjem javnog tužioca na osnovu koga šest čaura koje su nađene na mestu zločina pet dana nakon incidenta i priznavanje okrivljenog da je posedovao oružje sve vreme, dokazuje iznad svake sumnje da su one u stvari ispaljene na mestu zločina ili, da ih je povrh toga, ispalio okrivljeni u noći 17. marta 2004 godine. Vrhovni sud se ne pridržava teze javnog tužioca da balistički izveštaj zajedno sa izveštajem okrivljenog (u kome kaže da AK47 nekad nije izašao iz njegove kuće i nikad nije bio dat nikom drugom) dokazuje ne samo da okrivljeni laže nego da je optuženi uzeo vatreno oružje otišao na lice mesta pucao na žrtve a kasnije na policajce. Ovu tezu zasnovanu na sumnjivoj početnoj tački (sumnjivi nalazi/dokazi) sud ne može da potvrdi.

Takođe, Vrhovni sud se ne pridržava mišljenja Državnog javnog tužioca da bi svedoci alibija doprineli kompletiranju činjeničnog stanja koje je ustanovio prvostepeni sud. Zaista je

Presuda
Vrhovni sud Kosova
Ap.-Kž. br. 402/2006
Gezim Ferati

